

Рис. 1. Можливі напрями використання чистого прибутку на підприємстві

Для перспективного розвитку підприємства першочергове значення має пропорція розподілу чистого прибутку на споживання і накопичення. У межах фонду споживання важливе значення для

інвестиційної привабливості підприємства має пропорція його розподілу на фонд виплати дивідендів та інші фонди споживання [1].

Література

1. Бланк І.О. Фінансовий менеджмент: Навчальний посібник. – К.: Ельга, 2008. – 724 с.
2. Цал-Цалко Ю. С. Фінансовий аналіз: підручник для студ. вищих навч. закл. / Ю. С. Цал-Цалко, Ю. Ю. Мороз, О. Г. Денисюк – Вид. 2-ге, доп. – Житомир, 2009. – 504 с.
3. Подольська В. О. Фінансовий аналіз: Навч. посібник. / Подольська В. О., Ярш О. В. / – К.: Центр навчальної літератури, 2008. – 488 с. ISBN 966-364-360-2.

УДК 658.153.01

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СУТНОСТІ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Юрченко В. – ст. 5 курсу, гр. ЕЕПзвм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Ціхановська О.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Оборотні активи являють собою сукупність матеріально-речових цінностей і грошових активів, які беруть участь у створенні продукту, цілком споживаються у виробничому процесі і цілком переносять свою вартість на продукт, що виробляється, впродовж операційного циклу або дванадцяти місяців з дати балансу.

Технологія управління обіговими активами – це встановлення обсягів запасів і витрат у розмірах, які забезпечують безперервність процесу виробництва, оптимізації складу та структури обігових активів і джерел їх формування з метою підвищення ефективності їх використання та ефективності виробництва загалом.

Сутність економічної категорії обігових активів глибоко розкрита у працях таких вітчизняних вчених, як Г.А. Стасюк, О.С. Філімоненкова, С.М. Онисько, Н.М. Деева та багато інших. Проте питання щодо вдосконалення технології управління оборотними активами підприємства на сьогоднішній день залишаються недостатньо дослідженими.

Загалом вдосконалення технології управління оборотними активами є одним з найактуальніших питань у сучасних умовах господарювання. Від вирішення цієї проблеми залежить фінансовий стан

підприємства і загальна ефективність всієї сукупності засобів, залучених ним.

Наявність у підприємства оборотних активів є необхідною умовою здійснення ним господарської діяльності. Вони забезпечують безперервність відтворювального процесу на підприємстві, що відбуваються як у сфері виробництва, так і сфері обігу.

Оборотні активи знаходяться в постійному русі, здійснюючи відповідний кругообіг, переходячи з грошових засобів у виробничі запаси, з виробничих запасів у незавершене виробництво, з незавершеного виробництва у готову продукцію. Закінчивши один оборот, вони вступають в новий. Тим самим здійснюється, змінюючи форми руху, їх безперервний оборот. При цьому відбувається постійна і закономірна зміна форм авансованої вартості: з грошової вона переходить в товарну, потім у виробничу і знову у товарну і грошову.

В організації оборотних активів слід розрізняти їх склад і структуру. Під складом обігових активів розуміють сукупність їх елементів (статей). Структура ж оборотних активів – це співвідношення між окремими їх елементами в їх загальному обсязі.

У різних галузях народного господарства склад і структура оборотних активів різні і зумовлені суб'єктивними і об'єктивними факторами.

Якщо розглядати структуру оборотних активів в окремих галузях промисловості, то слід зазначити, що у вугільній промисловості значну питому вагу займають витрати майбутніх періодів. Це пояснюється відносно великими підготовчими витратами, що передують видобутку корисних копалин (планування майбутніх розробок, розкриття роботи, облаштування шахт та ін.). У легкій і харчовій промисловості характерною особливістю є значна матеріаломісткість продукції. Отже, високою є питома вага оборотних активів у запасах сировини і основних матеріалів. Машинобудування та металообробка відрізняються значною трудомісткістю, складністю виробничих процесів, значною тривалістю виготовлення продукції. У цій галузі висока питома вага оборотних активів, авансованих у незавершене виробництво. У нафтохімічній промисловості високою є частка оборотних активів, вкладених у відвантажені товари. Це пояснюється тим, що технологічно процеси в цій галузі негнучі і значна частина виготовленого продукту перебуває на шляху до споживача [3, 161].

Важливе значення в правильній організації оборотних активів має їх класифікація за різними ознаками, оскільки дає можливість підприємству визначити оптимальний склад і структуру, потребу та джерела формування оборотних активів. Від цього значною мірою залежить фінансовий стан

підприємства [3, 162].

Склад та структура джерел формування обігових активів не є постійною величиною. Вони залежать від стану економіки підприємств, особливостей формування запасів і затрат і можуть змінюватися з часом. Однак збільшення частки власних активів та зменшення частки кредитів банку в джерелах формування обігових активів підвищує ефективність їх використання та рівень рентабельності підприємства. Встановлення економічно-обґрунтованого співвідношення між власними та позиковими джерелами формування обігових активів є найважливішою умовою підвищення ефективності їх використання та рентабельності фірми [2,209].

Таким чином, оборотні активи підприємства виконують дві функції: виробничу і розрахункову. Суть виробничої функції полягає у забезпеченні безперервності процесу виробництва. Обігові кошти, авансовані в обігові виробничі фонди, підтримують безперервність процесу виробництва і переносять свою вартість на новостворений продукт. Після завершення виробництва обігові кошти переходять у сферу обігу, де виконують другу функцію – розрахункову [1,101].

Поліпшення використання оборотних активів сприяє підвищенню рентабельності підприємств, і навпаки, погіршення їх використання і відволікання на позапланові цілі знижує ефективність використання оборотних активів, створює важке фінансове становище.

Література

1. Бойчик І.М. Економіка підприємства: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. – К.: Атіка, 2004. – 480 с.
2. Верланов Ю.Ю. Фінансовий менеджмент: Навчально-метод. посібник. – Миколаїв: Видавництво МДГУ ім. Петра Могили, 2006. – 344 с.
3. Долгоруков Ю.А., Редіна Н.І. Управління ефективністю використання обігових коштів у промисловості // Фінанси України. – 2008. – №11. С. 103-109.

УДК 338.12.017

СУТНІСТЬ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ

Гресько М., Юхименко О. – ст. 3 курсу, гр. ЕППвн-31

Науковий керівник – викладач Мазур В.Г.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Основним завданням розвитку потенціалу сучасного підприємства і рівня економіки країни у цілому нерозривно пов'язане з ефективністю виробництва, забезпеченням випуску необхідної кількості продукції, покращенням якості, забезпечення конкурентоспроможності товарів і послуг на ринку.

Значення конкурентоспроможності потенціалу підприємства досліджувало багато фахівців. Теорію конкуренції розробив Адам Сміт, який розглядав конкуренцію як суперництво, що викликає коливання попиту та пропозиції й відповідну зміну цін. Питанням конкурентоспроможності присвячені праці багатьох економістів: Д.Рікардо, О. Гончар, В. Довбенко, В. Мельник, О. Решетняк, М. Портер.

М. Портер зазначає, що метою будь-якої країни та її стратегічним напрямком є створення такого середовища, у якому підприємства зможуть підвищувати свої конкурентні переваги. Конкурентоспроможною може бути лише та економіка, яка ефективно використовує можливості глобалізації. Країна, яка відкрита до міжнародної конкуренції, знаходить можливості забезпечення вільного доступу використання ресурсів для усіх товаровиробників, може створити передумови, які призведуть до підвищення рівня конкурентоспроможності потенціалів підприємств [1].

Сучасний етап розвитку економіки України та показники її соціально-економічного стану свідчать про неефективність створених умов для формування та використання потенціалу підприємств в Україні. Перед підприємствами гостро стоїть